

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 4C/102/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6811204008
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2014:6811204008.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca, samosudcom JUDr. Petrom Kvietkom, v právnej veci navrhovateľa GETFIN, s.r.o., IČO: 46 371 265, so sídlom Trenčín, Bezručova č. 1191/3, proti odporkyňi I. U., D.. XX.XX.XXXX, H. N. H., W. Č.. XXXX/XX, toho času bytom F.V., C. Č.. X, (X. A.. M. C.), o zaplatenie 551,90 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa sa zamietá.

Odporkyňi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporkyňi zaplatenia sumy 551,90 € s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že právny predchodca navrhovateľa s odporkyňou uzatvoril zmluvu o úvere č. XXXXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca navrhovateľa ako veriteľ odporkyňi sumu vo výške 340,- €. Vzhľadom ku skutočnosti, že odporkyňa splátky úveru neuhradila riadne a včas v súlade so zmluvou a nerobila tak ani na výzvu právneho predchodcu navrhovateľa, navrhovateľ sa domáhal zaplatenia predmetnej zmluvy návrhom na súde.

Súd vo veci pôvodne rozhodol platobným rozkazom č. k. 6Ro/323/2011-38 zo dňa 12.03.2012. Pretože predmetný platobný rozkaz nebolo možné doručiť odporkyňi do vlastných rúk súd uznesením č. k. 6Ro/323/2011-58 zo dňa 07.08.2012 predmetný platobný rozkaz zrušil.

Uznesením č. k. 4C/102/2012-75, zo dňa 06.12.2012, súd vyzval odporkyňu v zmysle § 114 ods. 3 O.s.p. na písomné vyjadrenie vo veci v lehote 15 dní, pre prípad, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, aby vo svojom vyjadrení uviedla rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Pretože odporkyňa súdom uloženú povinnosť v predmetnom uznesení nespĺnila súd vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie č. k. 4C/102/2012-91, zo dňa 20.08.2013.

V dôsledku podaného odvolania odporkyňou proti rozsudku č. k. 4C/102/2012-91, zo dňa 20.08.2013, Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 17Co/872/2013-107, zo dňa 09.01.2014, rozsudkom Okresného súdu Revúca č. k. 4C/102/2012-91, zo dňa 20.08.2013, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V zrušujúcom uznesení Krajský súd Banská Bystrica uložil Okresnému súdu Revúca, aby v ďalšom konaní posúdil, či zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky (§ 53 Občianskeho zákonníka) a či spĺňa všetky náležitosti z hľadiska splnenia náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov.

Na prejednávanie veci súd nariadil pojednávanie na deň 16. októbra 2014, na ktoré sa riadne a včas predvolaný navrhovateľ nedostavil. Svoju neprítomnosť ospravedlnil. Súd preto vykonal pojednávanie dňa 16.10.2014 v neprítomnosti navrhovateľa, pričom prihliadol na obsah spisu a na vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Vo veci bolo vykonané dokazovanie listinnými dôkazmi, na základe ktorých súd zistil nasledovný skutkový stav:

Zo zmluvy o úvere zo dňa 28.05.2010 súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa odporčkyni poskytol úver vo výške 340,- €. Odporčkynia sa zaviazala splatiť úver v 12-tich mesačných splátkach v sume po 55,19 €. Práv splátka bola dohodnutá 28.06.2010. Predmetná zmluva bola uzavretá dňa 28.05.2010 v Tornali. Zmluva obsahuje odplatu a zahŕňa tiež úrok z úveru a odmenu za poskytnutie úveru.

Z vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 25.10.2013, ktoré bolo súdu doručené dňa 29.10.2013, súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa na základe zmluvy o úvere č. 102803 požičal sumu 340,- € odporčkyni. Z tohto vyjadrenia tiež súd zistil, že odporčkynia navrhovateľovi zaplatila celkom sumu 356,50 €.

Uzavretú zmluvu o úvere súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže navrhovateľ ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver odporčkovi ako fyzickej osobe, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho povolania alebo podnikania s tým, že táto zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné. Okrem toho v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške.

Ustanovenia obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. "absolútny obchod", však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenie týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k obchodnému zákonníku platia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase vzniku právneho vzťahu (ďalej len Zákon o spotrebiteľských úveroch), Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 3 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch, pri nespĺnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Uzavretú zmluvu súd podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle vyššie citovaného zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zistil, že neobsahuje zákonnú náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. g) citovaného zákona a to konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru. Zmluva neobsahuje konečnú splatnosť ako to vyžaduje ustanovenie § 4 ods. 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. V zmluve o úvere je uvedený len počet mesačných splátok 12. Konečnou splatnosťou sa však rozumie jeden konkrétny termín, jeden konkrétny dátum, ku ktorému má byť úver splatený. Takýto dátum v zmluve nie je, absentuje. Nestačí, že je dohodnutý počet splátok a termín splatnosti splátok. Takýto údaj nie je konečná splatnosť. Nestačí, že v zmluve je uvedený dátum prvej splátky a počet splátok a to by si prípadne odporca mohol konečnú splatnosť vypočítať. Zákon hovorí jasne, že zmluva musí obsahovať údaje o konečnej splatnosti úveru a takýto údaj v zmluve absentuje. Nie je postačujúce uviesť len celkový počet splátok úveru.

Vzhľadom na uvedené súd považoval poskytnutý úver v zmysle § 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľskom úvere za bezúročný a bez poplatkov.

Vychádzajúc z uvedeného je potom odporkyňa povinná vrátiť navrhovateľovi len hodnotu toho, čo jej navrhovateľ poskytol, bez akéhokoľvek navýšenia, bez úrokov, bez poplatkov, spracovateľských poplatkov, poplatku za poistenie, za predčasné splatenie a podobne.

Z vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 25.10.2013, ktoré bolo súdu doručené dňa 29.10.2013 vyplýva, že odporkyňi bolo poskytnutých 340,- €, pričom odporkyňa celkom zaplatila 356,50 €. Z uvedeného potom vyplýva, že odporkyňa už celú sumu poskytnutých finančných prostriedkov navrhovateľovi zaplatila.

V súvislosti s vyššie uvedeným je nedôvodná aj požiadavka na zaplatenie zmluvnej pokuty ako akcesorického záväzku, nakoľko tu niet povinnosti, ktorú by odporkyňa bola porušila.

Pri tomto závere súdu vychádzal z ustanovení o zmluvnej pokuty podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Predpokladom zaplatenia zmluvnej pokuty je teda vždy porušenie určitej zmluvnej povinnosti podľa dojednania účastníkov. V tomto prípade v dôsledku, že súd považoval zmluvu za zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročný a bez poplatkov a tiež v dôsledku toho, že odporkyňa zaplatila navrhovateľovi celú sumu poskytnutých finančných prostriedkov, nedošlo zo strany odporkyne k porušeniu zmluvnej povinnosti.

S poukazom na vyššie uvedené, súd rozhodol tak, že návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. V konaní mala plný úspech odporkyňa. Odporkyňa však náhradu trov konania nepožadovala, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolania do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odôvodnení sa má popri všeobecných náležitostiach (§42 ods. 3 O. s. p. - musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované, je potrebné ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis) uviesť proti ktorému rozhodnutie smeruje, a v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.